

plejehjemsassistenter,
 plejere ved psykiatriske sygehuse,
 terapiassistenter (såvel grunduddannelse som videreuddannelse af fysioterapeuter og ergoterapeuter),
 beskæftigelsesvejledere,
 hospitalslaboranter (herunder videreuddannelse til instruktionslaborant).
 økonomaer,
 fodterapeuter,
 røntgenografer (røntgenassistenter).

Af de nævnte uddannelser foregår grunduddannelsen af sygeplejersker, sygehjælperuddannelsen, plejeruddannelsen og uddannelsen af røntgenografer udelukkende ved skoler finansieret af sygehuskommunerne. For de øvrige uddannelsers vedkommende meddeles den teoretiske undervisning ved statsbetalte skoler, medens praktik — i det omfang det indgår i uddannelsesplanen — normalt gennemgås ved kommunale sygehuse, plejehjem eller andre institutioner. For enkelte uddannelsers vedkommende (plejehjemsassistent- og fysioterapeutuddannelsen) findes såvel statsligt som kommunalt og privat finansierede skoler.

Nævnet behandler spørgsmål i forbindelse med ovennævnte igangværende uddannelser (navnlig forslag til ændringer i uddannelsesplaner og forslag til uddannelse af nye medicinalpersonalegrupper).

Der er således stillet forslag om — inden for rammerne af den nuværende hospitalslaborantuddannelse — at søge at etablere en fagspecialisering inden for områderne klinisk mikrobiologi, immunologi og virologi, et arbejde, nævnet har anbefalet koordineret med arbejdet vedrørende etablering af en hospitalslaborantuddannelse inden for fagområdet cytologi, samt med den eksisterende uddannelse til blodtypeserologisk hospitalslaborant. Der er endvidere stillet forslag om videreuddannelse af jordemødre, Der mere regelmæssig videreuddannelsesvirksomhed for terapiassistenter samt om flere specialuddannelser af sygeplejersker. Ved behandlingen af sådanne forslag til nye uddannelser er uddannelsesnævnet opmærksom på de betæneligheder, der er forbundet med etableringen af nye specialuddannelser og dermed en yderligere opsplnitning af de i forvejen stærkt differentierede personalegrupper i sygehus- og sundhedsvæsenet med deraf følgende risiko for kompetenceafgrænsnings-, samarbejds- og lønfastsættelsesvanskeligheder m.v. På den anden side er det klart, at den tiltagende funktionsspecialisering medfører krav om fornyelse — navnlig teoretisk udbygning — af bestående uddannelser og etablering af nye specialuddannelser. En forudsætning for, at der kan ske en sigtsmæssig udnyttelse af de økonomiske og personelle ressourcer inden for uddannelserne er, at der finder en effektiv koordinering sted med tilgrænsende sektorer, herunder navnlig med uddannelserne inden for den sociale sektor samt en række af de under undervisningsministeriet hørende uddannelser, ikke mindst inden for de biologiske faggrupper.

I den sociale uddannelseskommissions betænkning (betænkning nr. 670/1973) er det påpeget, at en del af de under socialministeriet hørende omsorgsuddannelser grænser tæt op til de under indenrigsministeriet hørende plejeuddannelser. Hertil kommer, at arbejdsområdet for en række personalegrupper inden for pleje/omsorgsarbejdet er helt eller delvist sammenfaldende. Uddannelsesnævnet har derfor indstillet til indenrigsministeriet, at der tages skridt til koordinering af de to uddannelsesområder, og et af nævnet anbefalet forslag til koordination af beskæftigelsesvejleder- og omsorgskonsulentuddannelserne, benævnt beskæftigelsesvejlederuddannelsen, iværksættes fra undervisningsåret 1976-77, hvor man tillige påbegynder gennemførelsen af en række opskolingskurser til beskæftigelsesvejleder for allerede ansat personale uden relevant uddannelsesbaggrund. Endvidere arbejdes der i et af indenrigsministeriet efter drøftelse med socialministeriet nedsat udvalg på en koordination af visse pleje- og omsorgsuddannelser, herunder plejehjemsassistent/omsorgsassistentuddannelserne og sygehjælper/omsorgshjælperuddannelserne.